

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612211417
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612211417.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a členov senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej vo veci žalobcu E., spol. s r.o., Bratislava, Rabničná 40, IČO: 36795216, zast. JUDr. PaedDr. Ivanom Pecníkom, advokátom, so sídlom Bratislava, Karloveská 3154/32 proti žalovanej V. S., N.. XX.X.XXXX, C. A. M. XXX, t.č. na neznámom mieste, zast. Mgr. Viktorom Lišuchom zamestnancom Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 2 575,76 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C 22/2013-103 z 29.10.2013 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa 14.7.2008 zmluvu o sprostredkovaní podľa Obchodného zákonníka, na základe ktorej sa žalovaná vo funkcii sprostredkovateľa - poradcu zaviazala pre žalobcu sprostredkovať zmluvy o poistení alebo iné finančné produkty medzi obchodnými partnermi žalobcu a tretími osobami. Žiadosťou z 23.1.2009 žalovaná požiadala o ukončenie zmluvy o sprostredkovaní k 31.1.2009. Žalobca vo vyúčtovaní za rok 2010 zo 16.3.2011 vyúčtoval zápornú hodnotu storno rezervy vo výške 2 575,76 €, ktorej zaplatenia sa od žalovanej domáha. Konštatoval, že zmluvy sprostredkované žalovanou boli uzavreté, z čoho je odvodený jej nárok na odmenu, a tento nezávisí od toho, či sa dostaví aj výsledok sledovaný uzavretou zmluvou. Dospel k záveru, že žalovaná ako sprostredkovateľka nezodpovedá za povinnosti tretej osoby vyplývajúce zo zmluvy, pretože za škodu sprostredkovateľ zodpovedá len vtedy, ak by predstieral alebo zastieral určité skutočnosti týkajúce sa tretej osoby, s ktorou sa zmluva uzavrela, o ktorých vedel, a tým podnietil záujemcu uzavrieť zmluvu, ktorá je pre neho čo do dôsledkov nepriaznivá. Iba v takom prípade by prichádzala do úvahy zodpovednosť sprostredkovateľa na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Žalovaná zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba, teda nie ako podnikateľka, pretože aj keď mala v čase uzavretia zmluvy živnostenské oprávnenie, toto sa netýkalo činnosti poisťovacieho agenta. Uzavrel, že vzhľadom na to, že žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná nekonala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, zmluva o sprostredkovaní uzavretá medzi účastníkmi je typom formulárovej zmluvy, pre ktorú je charakteristické, že jej obsah nie je výsledkom jednania zmluvných strán, ale bol vopred určený dodávateľom bez toho, aby druhá strana mala možnosť obsah ovplyvniť, je uzavretá zmluva o sprostredkovaní zmluvou spotrebiteľskou. S poukazom na ust. § 54

ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa konštatoval, že vzhľadom na to, možnosť dohody zmluvných strán o voľbe Obchodného zákonníka pre danú sprostredkovateľskú zmluvu je obmedzená, a to v záujme zabezpečenia ochrany spotrebiteľa. Preto je potrebné primerane aplikovať Občiansky zákonník aj na zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka, pretože v danom prípade je v prospech žalovanej, t.j. spotrebiteľa posúdenie právneho vzťahu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa nárok právne posúdil podľa ust. § 774, § 775 OZ a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vyslovil, že žalobcovi nevzniklo právo na nahradenie jeho trov, pretože nemal vo veci úspech.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť, návrhu vyhovieť a priznať náhradu trov konania, alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. a, f/, § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. Nesprávnosť právneho posúdenia videl jednak v tom, že súd prvého stupňa posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú, a v tom, že ju posudzoval podľa ustanovení § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 95/2002 Z.z. a zák. č. 340/2005 Z.z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoSP“) a bola uzavretá medzi žalobcom - poisťovacím agentom a žalovanou - podriadeným sprostredkovateľom poistenia. Citoval ust. § 3 ods. 3 ZoSP, podľa ktorého sprostredkovanie poistenia vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním (§ 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka). Pretože žalovaná vykonávala činnosť, ktorá je podnikaním, nesprávny je právny názor súdu prvého stupňa, že ide o spotrebiteľský právny vzťah. Vzhľadom na povahu zmluvných strán, na dohodu, že sa zmluvné strany budú riadiť a ich zmluvný vzťah sa bude spravovať Obchodným zákonníkom, je nesprávne aj posúdenie danej sprostredkovateľskej zmluvy podľa ustanovení § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že ručenia žalovanej za trvanie zmluvy je upravené v bode II.B.7 Všeobecných zmluvných podmienok, resp. žalovaná podpisom zmluvy vyjadrila súhlas s ručením za trvanie uzatvorených zmlúv.

Opatrovník žalovanej bol v odvolacom konaní nečinný.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 17.6.2015 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov (podľa § 205 ods. 2 písm. a/, f/ O.s.p.) sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Odvolanie žalobcu nemožno považovať za opodstatnené, lebo súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa svojej úvahy v súlade s § 132 a nasl. O.s.p., na zistený skutkový stav aplikoval relevantné právne predpisy, a správne tak posúdil žalobcom uplatnený nárok.

Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, a neumožňujú ani záver o vadách konania, v dôsledku ktorých by účastníkom bola odňatá možnosť konať pred súdom.

V posudzovanej veci odvolací súd z obsahu spisu (č.l. 5) zistil, že dňa 14.7.2008 bola medzi žalobcom ako poisťovacím agentom a žalovanou ako podriadeným sprostredkovateľom poistenia uzavretá podľa Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 95/2002 Z.z. (pozn. odvolacieho súdu - zrušený 1.4.2008) a zákonom č. 340/2005 Z.z. zmluva o sprostredkovaní, v čl. I. ktorej sa žalovaná zaviazala

k sprostredkovaniu poistenia alebo k sprostredkovaniu návrhov zmlúv iných finančných produktov smerujúcich k uzatvoreniu zmlúv medzi obchodnými partnermi E. a tretími osobami. Žalovaná je v predmetnej zmluve označená svojím menom, priezviskom, dátumom narodenia, bydliskom, bankovým spojením a evidenčným číslom spolupracovníka. Podľa čl.V. zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, zmluvný vzťah mohol byť vypovedaný okamžite ktoroukoľvek zo zmluvných strán bez uvedenia dôvodu, výpoveď musela mať písomnú formu. Žalovaná dňa 23.1.2009 na tlačive žalobcu s označením "Žiadosť o ukončenie zmluvy o obchodnom zastúpení" požiadala ku dňu 31.1.2009 o ukončenie zmluvy o obchodnom zastúpení. Žalobca s týmto dňa 26.1.2009 súhlasil.

Podľa čl. IV. podmienky pre priznanie provízie za dojednané a obchodným partnerom C+K Consulting prijaté návrhy zmlúv podľa zmluvy o sprostredkovaní a ich výška je stanovená vo všeobecných zmluvných podmienkach (ďalej aj „VZP“). Pohľadávky E., ktoré môžu vzniknúť na základe predčasného ukončenia poistných zmlúv je E. oprávnená riešiť formou ľarchopisu (započítaním pohľadávky)) a ich vyrovnaním z nárokovateľných provízií poradcu a to bez predchádzajúceho súhlasu poradcu rovnako, ako dotovanie stornorezervy podľa platných VZP. Práva a povinnosti strán sprostredkovateľskej zmluvy sú upravené vo všeobecných zmluvných podmienkach pre poradcov v platnom znení, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čl. II.)

Po ukončení zmluvy o sprostredkovaní žalobca vyúčtoval žalovanej tzv. stornorezervy v sume 2 575,76 € a listom zo 17.5.2011 ju vyzval na plnenie do 10 dní od obdržania tejto výzvy.

Účastníci uzavreli zmluvu o sprostredkovaní podľa Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 95/2002 Z.z. a zákonom č. 340/2005 Z.z. Ako bolo už vyššie uvedené, v čase uzavretia zmluvy o sprostredkovaní (14.7.2008) zákon č. 95/2002 Z.z. bol zrušený.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 340/2005 Z.z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, sprostredkovanie poistenia na území Slovenskej republiky môže za podmienok ustanovených týmto zákonom vykonávať sprostredkovateľ poistenia, ktorým môže byť a) výlučný sprostredkovateľ poistenia, b) podriadený sprostredkovateľ poistenia, c) poisťovací agent alebo d) poisťovací maklér.

Podľa § 3 ods. 3 cit. zákona sprostredkovanie poistenia vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním.

Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona (účinného do 31.8.2008) zriaďuje sa register, ktorý vedie Národná banka Slovenska. Register sa člení na zoznam a) výlučných sprostredkovateľov poistenia, b) podriadených sprostredkovateľov poistenia, c) poisťovacích agentov, d) poisťovacích maklérov, e) sprostredkovateľov poistenia z iného členského štátu, f) sprostredkovateľov zaistenia, g) sprostredkovateľov zaistenia z iného členského štátu.

Do príslušného zoznamu podľa odseku 1 Národná banka Slovenska zapíše osobu, ktorá spĺňa podmienky na zápis do registra podľa tohto zákona (§ 11 ods. 2 cit. zákona).

Sprostredkovateľ poistenia môže byť súčasne zapísaný iba v jednom zo zoznamov podľa odseku 1 písm. a) až d) (§11 ods. 3 cit. zákona).

Podľa § 12 ods. 1 cit. zákona národná banka Slovenska zapíše výlučného sprostredkovateľa poistenia do zoznamu výlučných sprostredkovateľov poistenia a podriadeného sprostredkovateľa poistenia do zoznamu podriadených sprostredkovateľov poistenia na základe návrhu navrhovateľa, ktorým je pre výlučného sprostredkovateľa poistenia poisťovňa, s ktorou má uzavretú zmluvu, a pre podriadeného sprostredkovateľa poistenia poisťovací agent, poisťovací maklér alebo sprostredkovateľ poistenia z iného členského štátu, s ktorým má podriadený sprostredkovateľ poistenia uzavretú zmluvu.

Podľa § 12 ods. 6 cit. zákona výlučný sprostredkovateľ poistenia a podriadený sprostredkovateľ poistenia sú oprávnení začať vykonávať sprostredkovanie poistenia odo dňa informovania navrhovateľa Národnou bankou Slovenska o úplnosti návrhu podľa odseku 4 písm. a).

Podľa § 16 ods.1 cit. zák. poisťovací agent, poisťovací maklér alebo sprostredkovateľ zaistenia s trvalým pobytom alebo so sídlom na území Slovenskej republiky, ktorý chce začať vykonávať

sprostredkovanie poistenia alebo sprostredkovanie zaistenia na území iného členského štátu, je povinný o tom informovať Národnú banku Slovenska. Za výlučného sprostredkovateľa poistenia alebo podriadeného sprostredkovateľa poistenia, ktorý chce začať vykonávať sprostredkovanie poistenia na území iného členského štátu, je povinný o tom informovať Národnú banku Slovenska navrhovateľ.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 340/2005 Z.z. je sprostredkovanie poistenia podnikaním (§ 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka).

Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je a) osoba zapísaná v obchodnom registri, b) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia, c) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov, d) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu.

Podnikaním podľa Obchodného zákonníka je teda taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ (§ 2 ods. 2), a zároveň kumulatívne spĺňa všetky znaky, ktoré požaduje zákon, teda tie, ktoré sú taxatívne vymenované v odseku 1. Odsek 2 vymedzuje pojem podnikateľ tak, že určuje štyri skupiny osôb, ktoré subsumuje pod pojem podnikateľ.

V posudzovanej veci žalovaná v rozhodnom období podnikala na základe živnostenského oprávnenia, avšak podľa výpisu zo živnostenského registra, ktorý si zadovážil súd prvého stupňa (č.l. 65), predmetom jej podnikania nebola žiadna činnosť týkajúca sa poistenia, prípadne jeho sprostredkovania. Žalovanú nemožno subsumovať ani pod podnikateľov podľa § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka, pretože pre tieto osoby je charakteristický taký druh podnikania, ktorý v zmysle ust. § 3 živnostenského zákona nie je živnosťou, a preto sa naň živnostenský zákon nevzťahuje. Patria sem napr. advokáti, audítori, daňoví poradcovia.

Z citovaných ustanovení zákona č. 340/2005 Z.z. vyplýva, že žalovaná ako podriadený sprostredkovateľ poistenia bola oprávnená začať vykonávať sprostredkovanie poistenia odo dňa informovania navrhovateľa Národnou bankou Slovenska (ďalej aj „NBS“) o úplnosti návrhu. Tento návrh na jej zápis do registra vedeného NBS podľa § 12 ods. 1 cit. zákona mal podať poisťovací agent, teda žalobca.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca nepredložil v priebehu konania (ani v odvolacom konaní) doklad preukazujúci, že žalovaná spĺňala predpoklady vyžadované zákonom č. 340/2005 Z.z. pre vykonávanie funkcie podriadeného sprostredkovateľa poistenia. Za takýchto okolností podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno konštatovať, že pri uzavretí zmluvy o sprostredkovaní obe zmluvné strany konali v rámci podnikania ako podnikatelia. Je nesporné len to, že v rámci svojho podnikania konal žalobca, ale pokiaľ ide o žalovanú, táto skutočnosť preukázaná nebola, teda žalobca svoje dôkazné bremeno v tomto smere neuniesol. Preto ak zmluvu podpísala, konala ako fyzická osoba, „nepodnikateľka“, čo napokon vyplýva aj z jej označenia v zmluve.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Žalobca odvolávajúci sa na uvedené ustanovenia Obchodného zákonníka tvrdí, že vzťah vzniknutý medzi účastníkmi konania na základe uzavretej zmluvy o sprostredkovaní je potrebné podriadiť pod Obchodný zákonník.

Odvolací súd na základe zistenia, že žalovaná zmluvu o sprostredkovaní neuzavrela v rámci svojho podnikania, resp. ako podnikateľka, vychádzajúc zo zmluvy o sprostredkovaní predloženej žalobcom,

má za to, že len samotné uvedenie v záhlaví zmluvy, že je „uzavretá podľa Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 95/2002 Z.z. a zákonom č. 340/2005 Z.z.“ nepostačuje na konštatovanie toho, že skutočne bolo úmyslom oboch zmluvných strán uzavrieť zmluvu o sprostredkovaní podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Nikde v texte zmluvy ani vo VZP nie je uvedené, podľa akých príslušných ustanovení Obchodného zákonníka sa zmluva uzatvára, prípadne, že žalovanej (u ktorej je predpoklad, že je právnym laikom) boli ozrejmene aspoň podstatné rozdiely medzi Obchodným a Občianskym zákonníkom.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd sa zhoduje so súdom prvého stupňa, pokiaľ ide o jeho konštatáciu, že predložená zmluva o sprostredkovaní spĺňa všetky náležitosti zmluvy formulárovej, vopred pripravenej žalobcom, do obsahu ktorej žalovaná nemala možnosť zasahovať a meniť jej obsah (to isté sa týka aj všeobecných zmluvných podmienok), má preto charakter zmluvy spotrebiteľskej, z čoho vyplýva potreba ochrany spotrebiteľa, (v posudzovanej veci žalovanej), a zároveň aj potreba subsumovať vzťah medzi účastníkmi konania pod režim Občianskeho zákonníka.

Podľa § 774 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstaráť záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa.

Podľa § 775 OZ sprostredkovateľovi patrí odmena v dohodnutej výške; odmenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

Predmetom zmluvy je teda obstaranie uzavretia zmluvy pre záujemcu. Toto obstaranie uzavretia zmluvy môže spočívať v tom, že sprostredkovateľ nájde partnera, ktorý chce so záujemcom uzavrieť zmluvu, že oznámi budúcich zmluvných partnerov, že bude spolupôsobiť pri prerokovaní veci a pripraví uzavretie zmluvy. Tým sa jeho úloha skončí. To znamená, že na rozdiel od zmluvy o obstaraní predaja veci (§ 737 a nasl.), zmluvu, uzavretie ktorej sa sprostredkovateľskou zmluvou sleduje, neuzaviera sám, ale len spolupôsobí pri jej uzavieraní. Záujemca teda uzaviera zmluvu sám, aj keď za pomoci sprostredkovateľa, ktorý mu pripraví aj potrebné podklady na uzavretie zmluvy. Sprostredkovateľská zmluva je odplatnou zmluvou, dojednáva sa teda za odmenu. Pojmovým znakom tejto zmluvy je však skutočnosť, že záujemca má povinnosť poskytnúť odmenu sprostredkovateľovi len vtedy, keď bol výsledok (t.j. uzavretie sledovanej zmluvy) dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa. Pri riešení otázky, či sprostredkovateľ je zodpovedný za to, že účastník, s ktorým záujemca uzavrie zmluvu, nesplní svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, treba vychádzať z toho že sprostredkovateľ sám neuzaviera zmluvu, len pomáha pri uzavieraní zmluvy. Zodpovednosť z uzavierania zmluvy teda postihuje účastníka zmluvy (záujemcu), a nie sprostredkovateľa. Jedine záujemca ako zmluvný partner môže vyvodiť určité závery z uzavretej zmluvy voči druhému účastníkovi, ktorý si neplní svoje povinnosti.

Žalobca namietal proti argumentácii súdu prvého stupňa, že sprostredkovateľ nemôže niesť zodpovednosť za nesplnenie povinnosti osobami, s ktorými boli zmluvy sprostredkované tým, že poukazoval na to, že zmluvné strany si ručenie žalovanej za trvanie zmluvy upravili v bode II.B.7 VZP, resp. tým, že žalovaná podpisom zmluvy vyjadrila súhlas s ručením za trvanie uzatvorených zmlúv.

Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Citované ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov.

V zmluve o sprostredkovaní je uvedené (zmluva bola vopred formulovaná žalobcom), že práva a povinnosti zmluvných strán sú podrobne upravené vo VZP v platnom znení a tieto sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a žalovaná sa s nimi podrobne oboznámila. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca spolu so zmluvou predložil Všeobecné zmluvné podmienky pre poradcov, z ktorých vyplýva, že tieto VZP nadobúdajú účinnosť 1.1.2009. Je zrejmé, že žalovaná sa s nimi nemohla oboznámiť a ani s nimi súhlasiť pri podpise zmluvy 14.7.2008. Pokiaľ teda žalobca poukazom na VZP preukazoval, že žalovaná vyjadrila súhlas s ručením za trvanie zmlúv, treba konštatovať, že svoje dôkazné bremeno v tomto smere neunesol (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Z obsahu samotnej zmluvy nevyplýva ručenie žalovanej za

trvanie uzatvorených zmlúv. Žalobca v konaní žiadnym listinným dôkazom nepreukázal svoj nárok čo do zodpovednosti a ručenia žalovanej za zrušenie poisťných zmlúv, a neunesol v tomto smere dôkazné bremeno.

Vzhľadom na uvedené, ako aj na dôvody obsiahnuté v preskúvanom rozsudku, odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej trovy v odvolacom konaní nevznikli a o týchto ani nenavrhol rozhodnúť, preto o jej trovách nebolo rozhodnuté (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.